

Vojeslav Molè:

Večer.

Purpurno jadro na čistem obzorju,
dan, toneč v razpaljenem morju.

Lin somračne, zvoneče sanje,
v bregu starih dreves šepetanje.

Purpurno jadro — misel moja.
Blizu večera, blizu pokoja.

Charles Baudelaire:

Večerna harmonija.

Budi se večera zamišljen pokoj;
dehte kot kadila drhteči cvetovi;
vonjav in glasov so polni mrakovi.
O valček bolestni, o divni opoj!

Dehte kot kadila drhteči cvetovi,
kot bolno srcé ječe gosli nocoj;
o valček bolestni, o divni opoj!
Kot velik oltar so obzorij bregovi.

Kot bolno srcé ječe gosli nocoj,
kot nežno srcé, ki ihti pred mrakovi.
Kot velik oltar so obzorij bregovi,
kot kri je solnca gasnočega soj.

In nežno srcé, ki ihti pred mrakovi,
davnine išče plamteči opoj.
Kot kri je solnca gasnočega soj . . .
Ti v meni blestiš kot monštrance robovi.

Preložil Vojeslav Molè.

